Ondercakı-Melih41-Cdemir

Dıgıl

Fiyatı:
25.000 TL.
(KDV içinde)
Perşembe Günleri çıkar
23 KASIM 1995
SAYI: 343

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

Milli Takım İsveç ile 2-2 berabere kalarak İngiltere vizesini grup ikinciliği ile aldı ve 60 milyon insana mutluluğu fazlasıyla yaşattı. Bazı televizyon kanalları maçtan sonra işin tadını iyice kaçırdılar. Fatih Terim hocanın bu başarıda payı gerçekten çok büyük. Ama onun annesini, babasını, karısını. Yok teyzesini, yok hısım akrabalarını TV'ye çıkarıp abuksubuk sorular sormaları bizim ne kadar "görmemişin oğlu olmuş, tutmuş........!"

Bir toplum olduğumuzu bir kez daha ortaya koydu...

TEKİN ARAL VE ERDOĞAN'DAN
TARZAN VE ARAP KADRİ

ŞEVKET YALAZ'DAN
YAZIKLAR OLSUN

YAVUZ TARAN'DAN
YEDİNCİ VİTES

MURAT ALPAY'DAN
KÖY HİKAYELERİ

TARZAN ve ARAP KADRİ

TEKİN ARAL ve ERDOĞAN OĞULTEKİN

Dıgıl

MEKTUPLAR

ŞUNDAN BUNDAN!...

Daha önceki sayıdan, yani 341. Nalan İlyidoğan'ın mektubunu okudum. Galiba bana mektup yazan Nalan bana mektup yazarken çekinmişti. Ama ben onun mektubu sayesinde yaşama tekrar başlamış gibiydim adeta. Hatta uzun bir süre sonra Avni'ye yazmış Nalan'ın katkısını belirtmiştim. Aslında değinmek istediğim konu şu. Nalan'a yanıt yazdım, ama kapı numarasında bir problem vardı. Neyse birgün telefon çaldı. Sanırım 12-13 yaşlarında bir kızcağızdı. Nalan'a yazdığım mektup kapı numarasındaki problem yüzünden başka eve gelmiş. O evin kızı mektubu açmış telefon etmişti bana. Ben belki 2 yerine 8 olabilir diye başka bir numaraya sormasını rica ettim. Canalıcı nokta şu. Bazen evime gelen mektuplar bazı insanlarca çalınıyor. Sokakta bana gleen mektupları çiğnenmiş bir halde buluyorum. Ama küçük bir kız beni şehirlerarası arayabiliyor. Çünkü sahibine ulaşmayan bir mektup güzel bir dostluğu bitirebilir o bunun bilincinde! Bir mektubu çalıp, çiğneyip atan hay... Pardon insanlar o kızın tırnağı olamaz (Nalan'dan ses çıkmadı. Okuyorsa bu satırları bana yeniden yazsın. Belki onun sayesinde o küçük kızı bulabilir ve teşekkür edebilirim!...)

Şimdi, Nalan diyor ki, insanları kendilerini jiletledikleri, konserlere kimse bir şey demiyor. Ama Grup Yorum'un kasetleri neden yasaklanıyor? Şimdi o jiletli Müslüm Baba konserlerini izleyenlerin geleceği değiştirmek gibi bir kaygıları yok ki. Onların şarkıları, Grup Yorum gibi, umutlu değil... Onların şarkıları mazohist Tapon, listelerinde hep zıpırların şarkılarıyla dolu-medya onlara çalışıyor. Dansözlü, TV eğlencelerinde imaj yaratmak için türlü, züppelikler yapan bu zıpırlar boy gösteriyor. Ama kongrelerde seçimlerde hiçbir izin almadan Grup Yorum'un şarkıları kullanılabiliyor. Grup Yorum'un şarkılarının müziklerini Ertuğrul Özkök, beğenmiş ama sözlerini beğenmemiş, çünkü Grup Yorum o şarkısında 'Kavgamı Seviyorum' demiş. Bu kavga mahalle kavgası değil elbette aydınlık bir dünyanın kavgası. Ehh Ertuğrul Özkök, 68 ruhuna çoktan veda ettiği için, kavgayı sevmez zahir!... ***NOT: "Rüzgar Gülü" çocuk programını anımsarmısınız bilmem, elinde kargasıyla Yeşim ablamız, eğitirdi bizi. Hah, işte o Yeşim ablamız yani Yeşim Dorman, ikinci kitabı 'Harran'da Dolunay'ı" Yapı Kredi Yayınlarından çıkardı.. Ben derim ki, Yeşim ablamızın bu kitabını alalım. Sevgilerimle!...***

İbrahim ORMANCI/İZMIR

Dıgıl
YIL: 7 SAYI: 343
23 KASIM 1995 PERŞEMBE

Basıldığı Yer: Ilıcak Gazetecilik Matbaacılık A.Ş.
Haberleşme Adresi: Cevizlik Mah. Morsümbül Sok. No: 18 Bakırköy/İST. Tel: (0 212) 542 11 67-542 12 23)

HÜRYAY A.Ş. Adına Sahibi: **OĞUZ ARAL**
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

YAZIKLAR OLSUN...

YAZAN VE ÇİZEN: ŞEVKET YALAZ

YAZIKLAR OLSUN...

YAZAN VE ÇİZEN : ŞEVKET YALAZ

YEDİNCİ VİTES

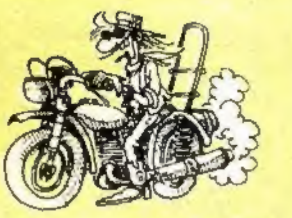

TAM GAZ GİDERKEN

- Fatih Terim ve tayfası İsveç üzerinden İngiltere'yi keşfetti. Artık kek gibi elin oğlunun maçlarına bira iç, tırnak kemir devri cort... Kendi takımımıza trip yapıp, gaza gelicez...
- Yanmaya müSait Halim Paşa yalısı bağara çaara cayırdadı. Bi sürü hayalet evsiz kaldı yine. Ee tabii yakıcak orman kalmadı, ahşap yalılarla kafa yapıyo kundakçı puştlar.
- Belediye Boğaz'daki "Uyum" villalarını yıktı... Aslında adı "Oy'um" villası o yıkılanların da, be adam, o patır kütür yıktığın villaların sapasağlam kiremitlerini toplayıp afet bölgesine yollasana. Milli servet diil mi o kiremit. Haadi ikile kafamı bozma.
- Selden zarar görenlerin su faturaları yüzde bilmem kaç indirimli olucakmış. Adamın evi su'dan yok olmuş, be vijdaanı bi tarafına kaçmışlar zengin mi olucak devlet o su faturasıyla tümünü affetsene afetzedenin borcunun...
- Melih Gökçek yatak yolsuzluğundan kafakola alınmış... O, tükürür böyle yolsuzluğa, yola tükürenden ceza kesme peşinde koşar...

İYİ ARKADAŞTIR

- Kirli çamaşırlarını torbalayıp yüzü kızarmadan size yıkatmaya getiren...
- En kıyak kasetinin ısrarla üstüne yatan...
- Zamansız yemeğe gelip, salata yaparak kendini affettirmeye çalışan...
- Çatır çatır osurmaktan çekinmeyip, üstüne utanmadan bi de gülen...
- Senle aynı takımı tutmayıp, mağlup olduğunuzda, sana kumtorbası muamelesiyle gıcık verip, uyuz eden...

DELİSİN

- Şıkır şıkır başladığın gün'ün, direksiyon başına geçer geçmez ilk moronluk yapan şöföre gaaliiz ve nadide küfürler kusarak zırvaya dönüşüyorsa..
- Önündeki minik tozlu biblolar, kıytırık kaktüş süpriz yumurtadan çıkma oyuncaklar, sarmış ihlal edilmiş kasetler yüzünden odanın penceresini açamıyosan...
- Sanki zor bulunur bi matahmış gibi, çöp torbası vs. yaparım diye, uyuz naylon torbaları biriktirip, evin demarke bi bölgesinde gereksiz torba izdihamı yaratıyosan...
- Okulun öğle taatilinde manitanla çevredeki ağaç ve yeşil özürlü, demirperde ülkesi kılıklı parkta boş salata tabeğında kalmış iki zeytin tanesi gibi oturup, koklaşıyosan...
- Paso için verdiğin fotoraf beş yıl öncesinin kenini en yakışıklı bulduğun fotorafsa...
- Manitanla semt pazarına takılıp ona toka, lastik, kıl, tüy gibi ucuz doping hediyeler alıp, günü natürmortal bi atmosferde geçirmiyosan...

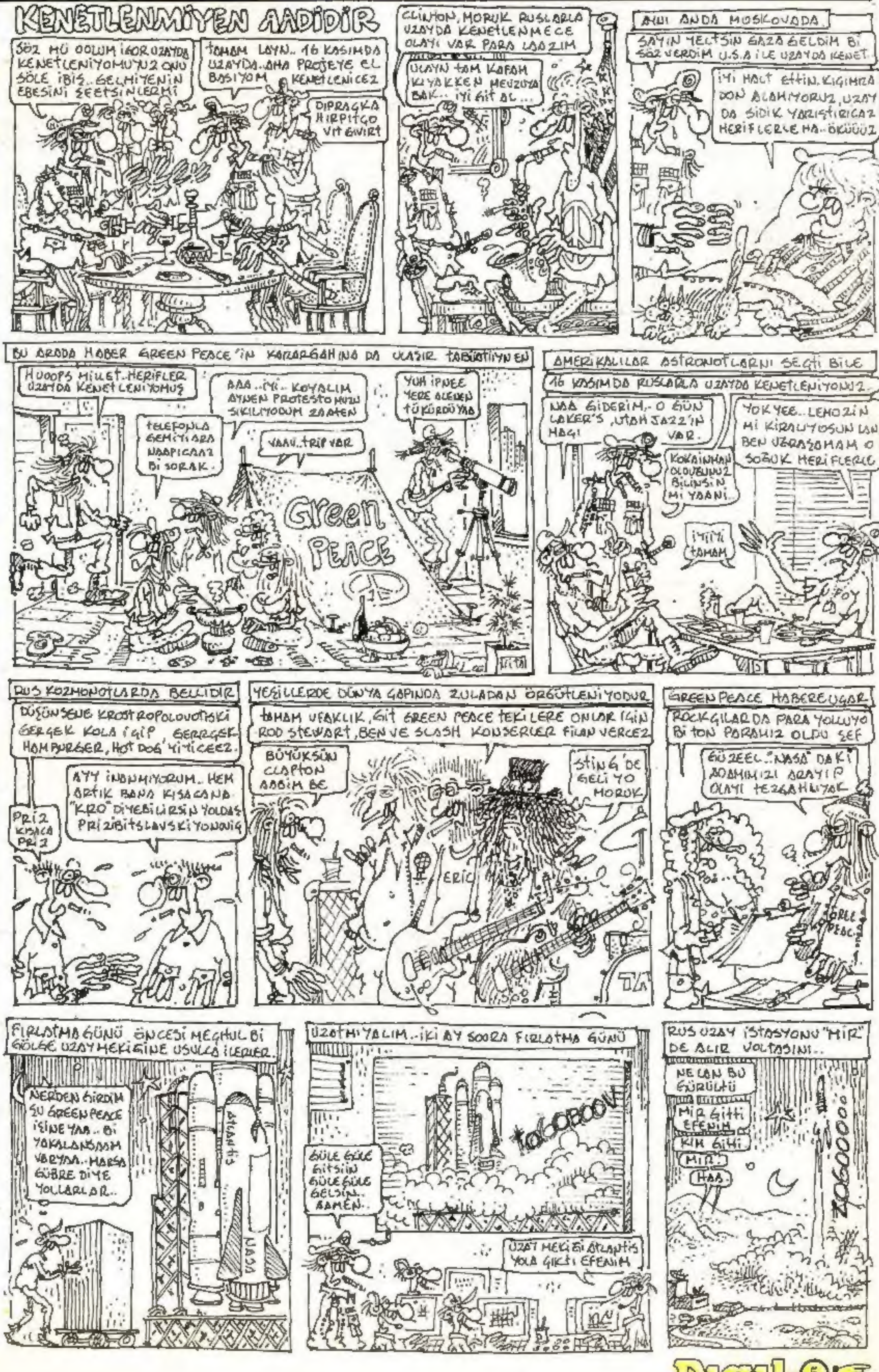

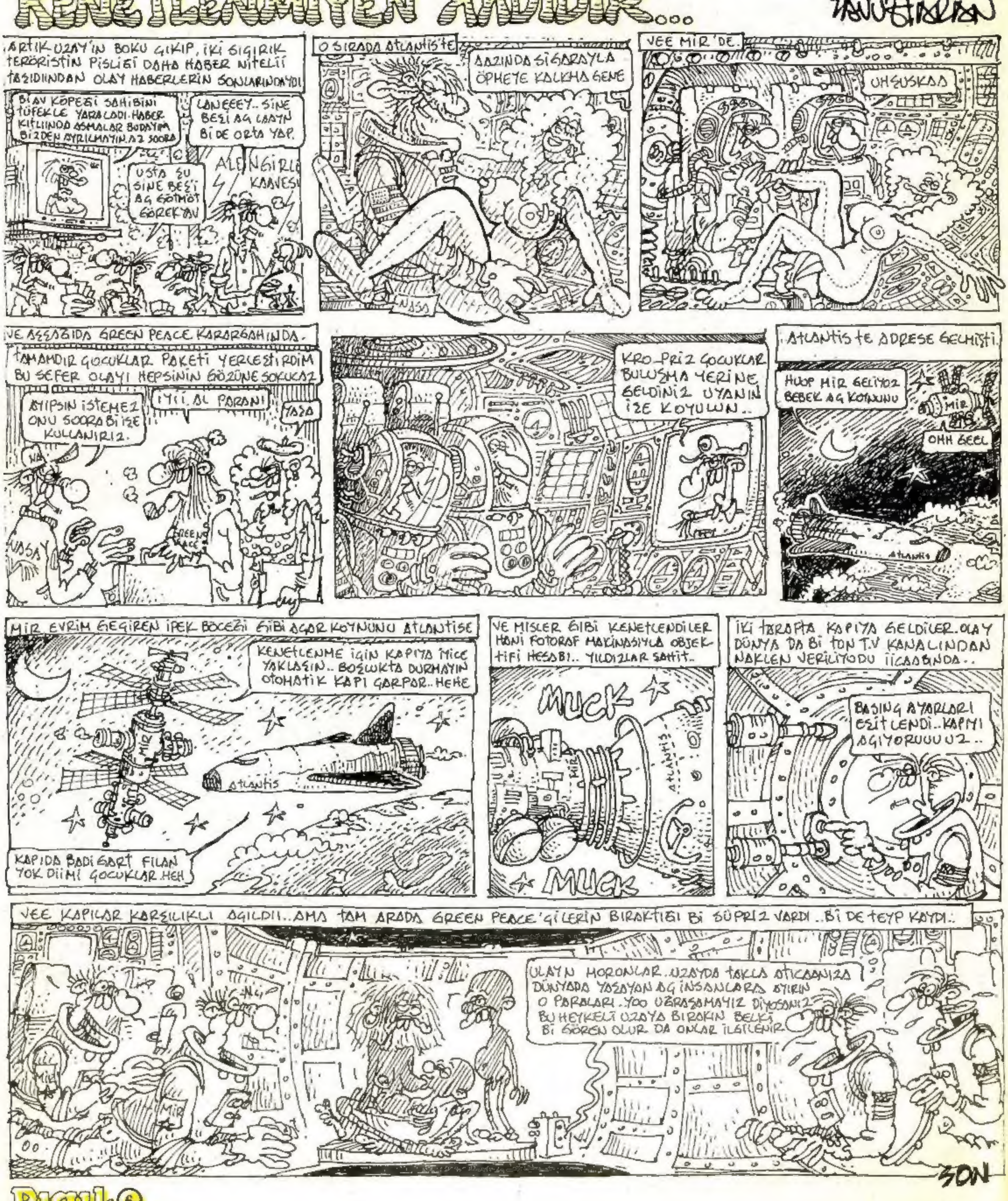
KENETLENMİYEN AADİDİR...
YAVUZ TALAN
ARTIK UZAY'IN BOKU ÇIKIP, İKİ SIÇIRIK TERÖRİSTİN PİSLİĞİ DAHA HABER NİTELİİ TAŞIDIINDAN OLAY HABERLERİN SONLARINDAYDI
Bİ AV KÖPEĞİ SAHİBİNİ TÜFEKLE YARALADI. HABER KITLIINDA ASMALAR BUDAYIM BİZDEN AYRILMAYIN AZ SOORA
LANEEEY.. SİNE BEŞİ AÇ LAAYN Bİ DE ORTA YAP.
USTA ŞU SİNE BEŞİ AÇ GÖTMÖT GÖREKYN
ALENGİRLİ KAAVESİ
O SIRADA ATLANTİS'TE
AAZINDA SİGARAYLA ÖPHEYE KALKHA GENE
NASA
VEE MİR'DE.
UHŞUŞKAA
VE AŞŞAĞIDA GREEN PEACE KARARGAHINDA.
TAMAMDIR ÇOCUKLAR PAKETİ YERLEŞTİRDİM BU SEFER OLAYI HEPSİNİN GÖZÜNE SOKUCAZ
AYIPSIN İSTEMEZ ONU SOORA Bİ İŞE KULLANIRIZ.
IYII AL PARANI
YAŞA
NASA
KRO_PRİZ ÇOCUKLAR BULUŞMA YERİNE GELDİNİZ UYANIN İZE KOYULUN..
ATLANTİS TE ADRESE GELMİŞTİ.
HUOP MİR GELİYOZ BEBEK AÇ KOYNUNU
MİR
OHH GEEL
ATLANTIS
MİR EVRİM GEÇİREN İPEK BÖCEĞİ GİBİ AÇAR KOYNUNU ATLANTİSE
KENETLENME İÇİN KAPIYA İNCE YAKLAŞIN.. BOŞLUKTA DURMAYIN OTOMATİK KAPI ÇARPAR.. HEHE
MİR
ATLANTİS
KAPIDA BADİGART FİLAN YOK DİİMİ ÇOCUKLAR HEH
VE MISLER GİBİ KENETLENDİLER HANİ FOTORAF MAKİNASIYLA OBJEKTİFİ HESABI.. YILDIZLAR ŞAHİT..
MUCK
MİR
ATLANTİS
MUCK
İKİ TARAFTA KAPIYA GELDİLER. OLAY DÜNYA DA Bİ TON T.V KANALINDAN NAKLEN VERİLİYODU İİCAABINDA..
BASINÇ AYARLARI EŞİTLENDİ.. KAPIYI AÇIYORUUUUZ..
VEE KAPILAR KARŞILIKLI AÇILDII.. AMA TAM ARADA GREEN PEACE'CİLERİN BIRAKTIĞI Bİ SÜPRİZ VARDI .. Bİ DE TEYP KAYDI..
ULAYN MORONLAR.. UZAYDA TAKLA ATICAANIZA DÜNYADA YAŞAYAN AÇ İNSANLARA AYIRIN O PARALARI.. YOO UĞRAŞAMAYIZ DİYOSANIZ BU HEYKELİ UZAYA BIRAKIN BELKİ Bİ GÖREN OLUR DA ONLAR İLGİLENİR
MİR
MİR
SON

Pisikopat öyküleri

ÖYKÜ
ÇİZGİ: CANBAY

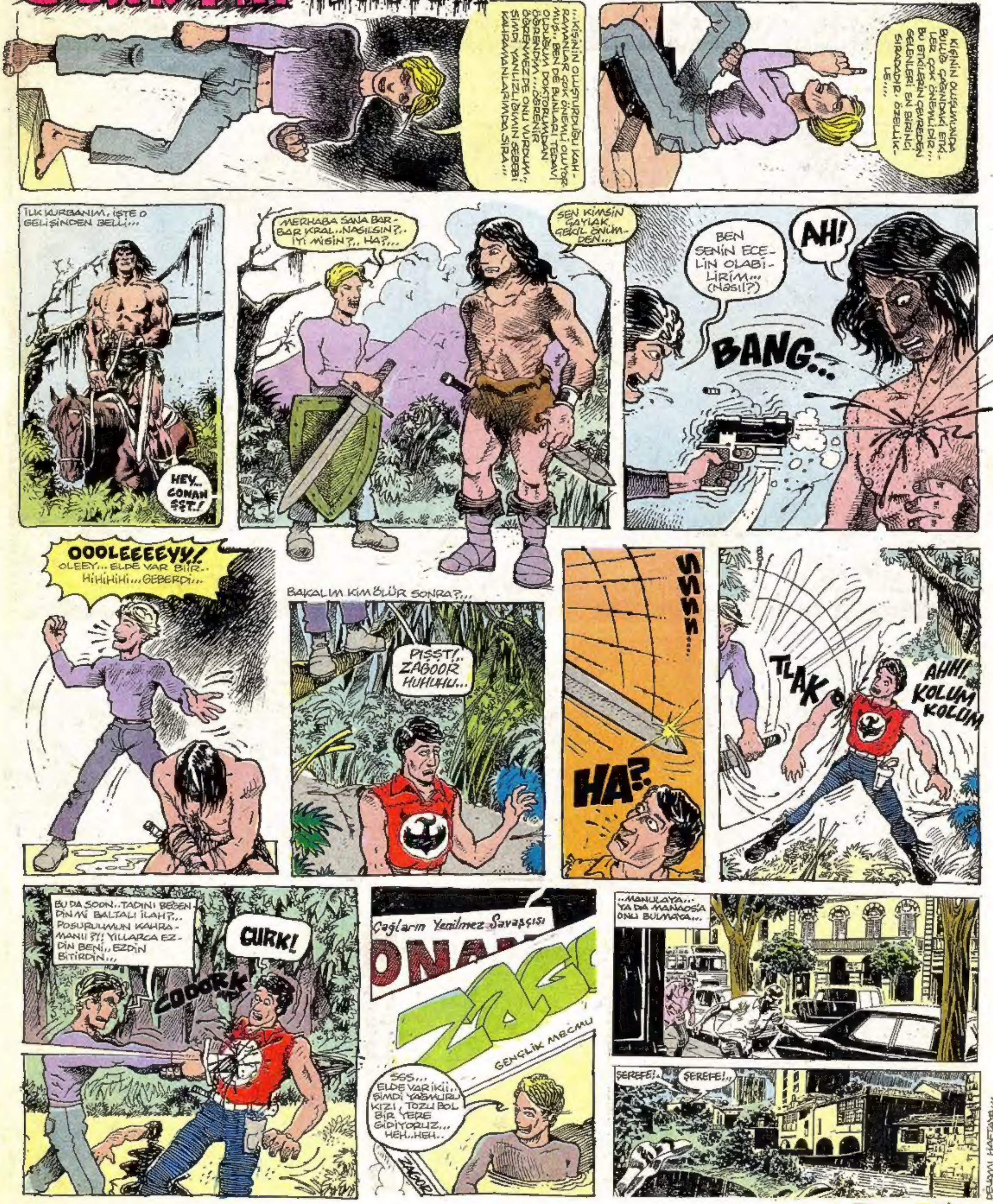

ÇÜRÜK...

●HAKAN BİLGEHAN

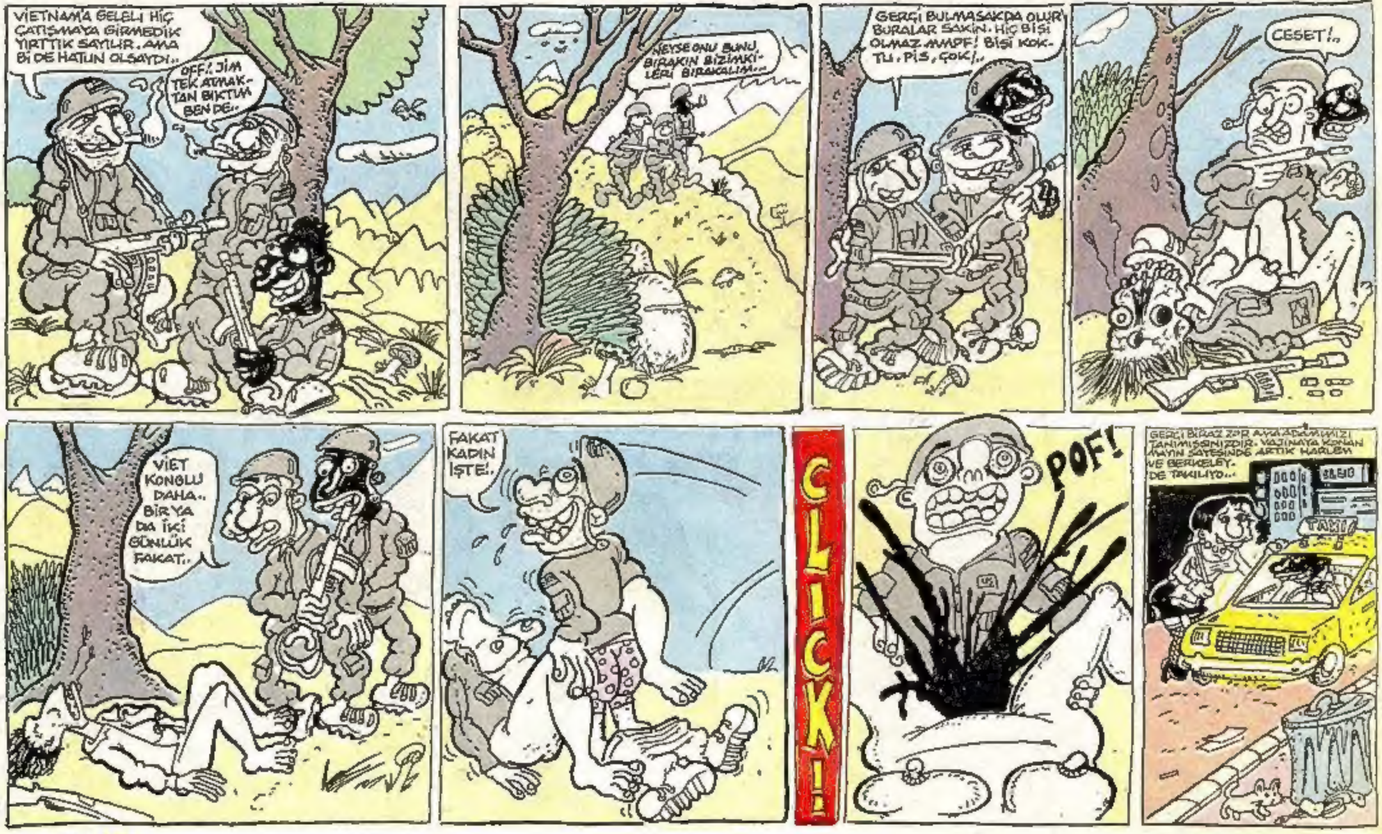

VAH VAHAP VAH...

YAZAN: GALİP TEKİN
ÇİZEN: KEMAL ARATAN

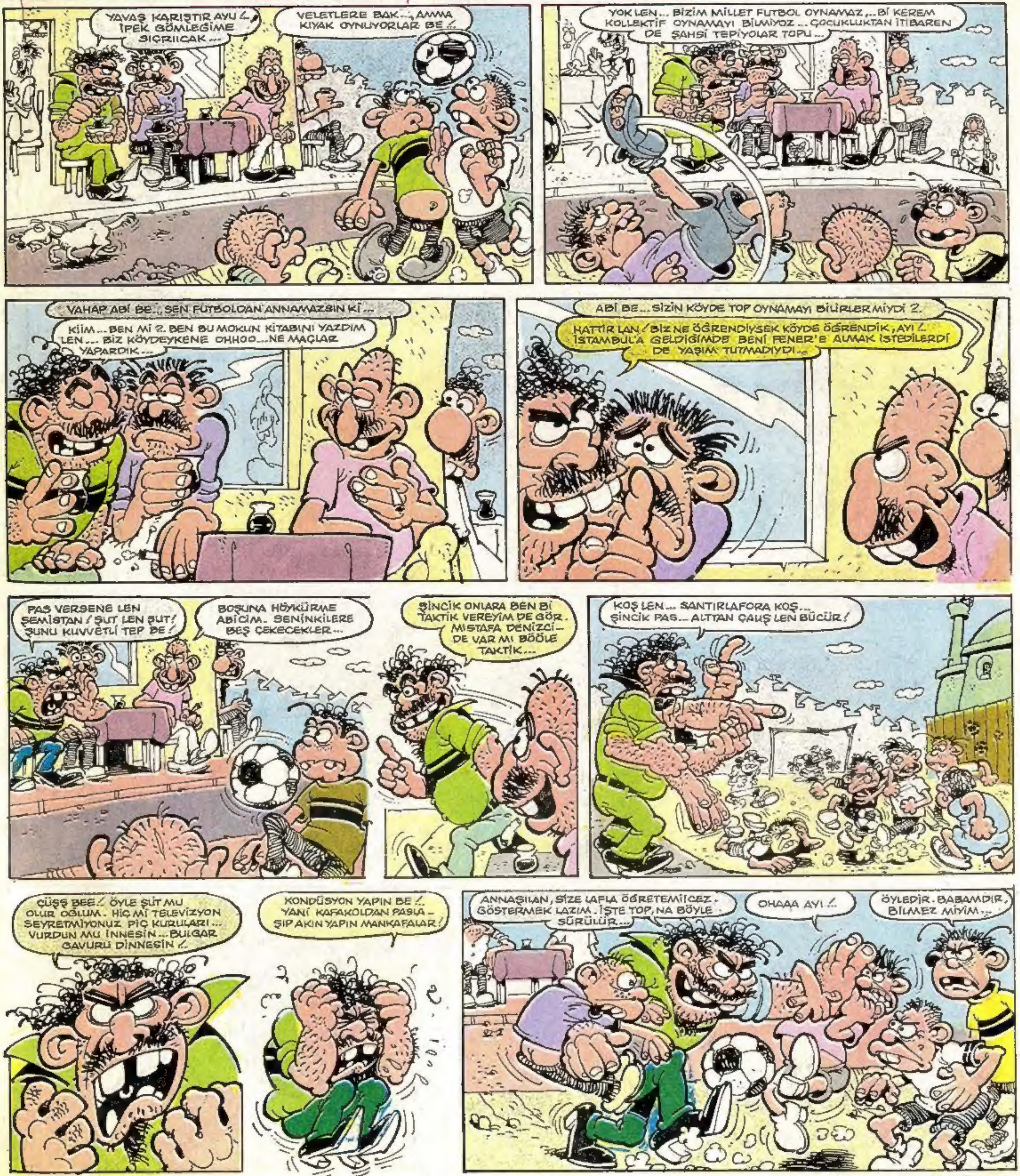

VAH VAHAP VAH...

YAZAN: GALİP TEKİN
ÇİZEN: KEMAL ARATAN

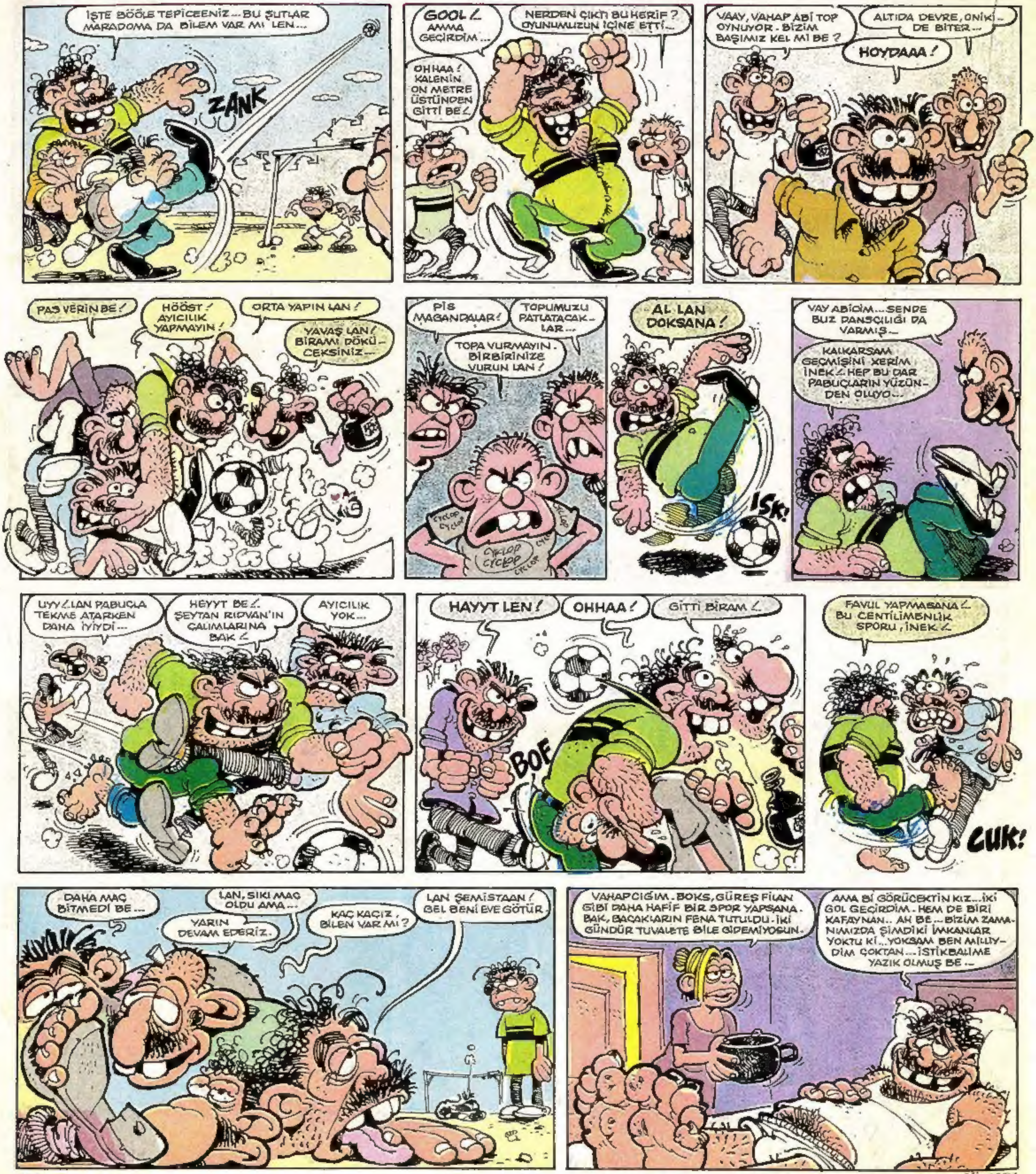

SÜRECEK

OKURLAR... SİZLE SOHBET EDELİM

ÖZGÜR YICI

ÇAĞRI...

MEHMET COŞKUN

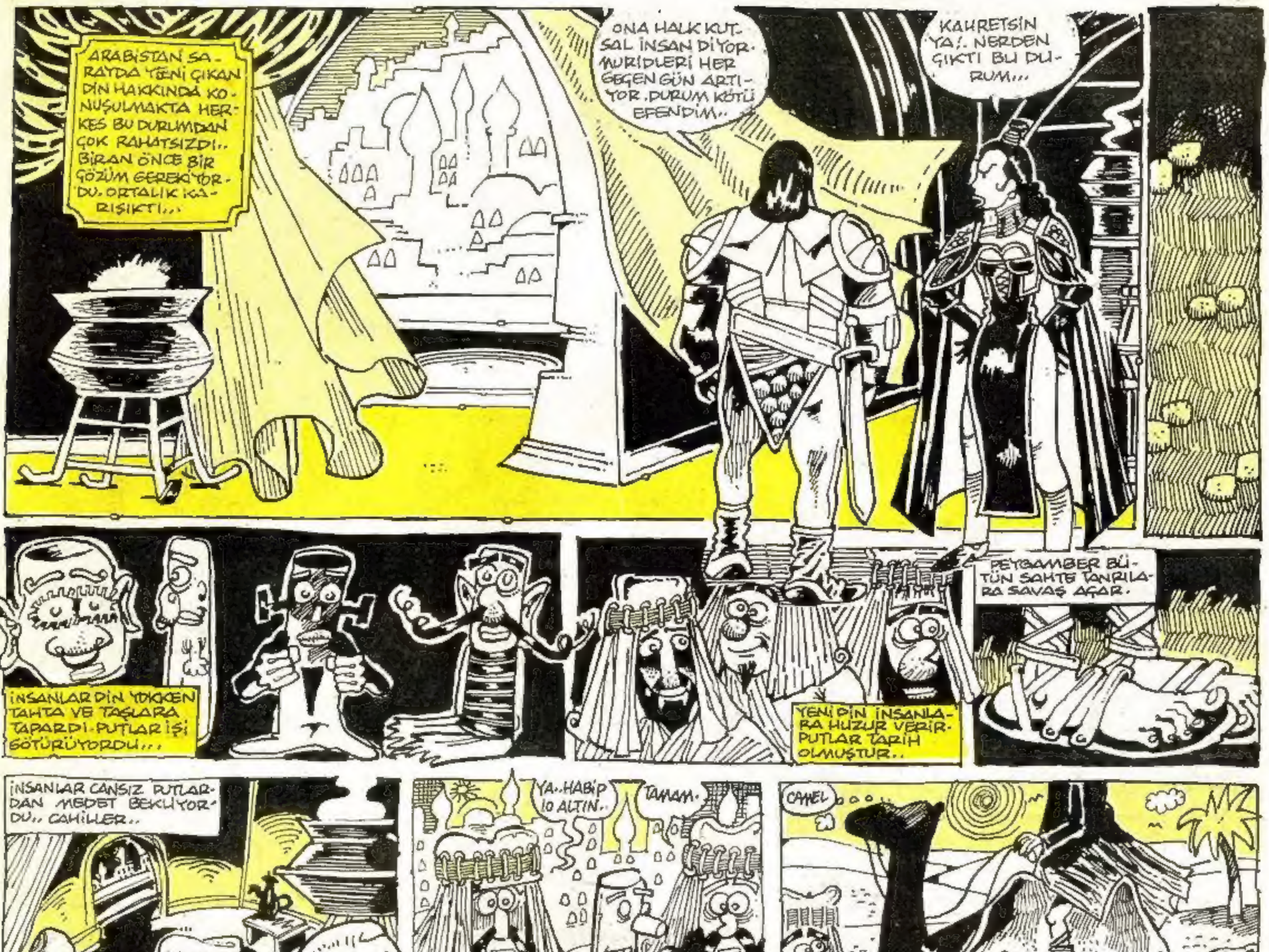

ÇAĞRI...

MEHMET COŞKUN

BİTTİ..

AÇLIĞA ÇÖZÜM

Zat-ı muhteremin kafası büyük kentlerin trafiği gibi karmakarışıktı. İşçiler hemen hemen her gün çeşitli eylemler yapıyor, ücretlerin düşüklüğünden söz ediyordu. Aslında bu muhalefetin kışkırtmasından başka bir şey değildi. Çünkü işçilerin günleri aylıkları sayesinde monoton değil heyecanlı bir şekilde geçiyordu. Ücretleri bir ay geçinmelerini sağlıyamadığından ondan bundan borç alıyorlar ve ay başını dört gözle bekliyorlardı. Oysa rahat geçinenler için öyle mi ya. Onların gözünde ne ay, ne de yılbaşının bir önemi vardı.

Sonra birkaç çeşit yiyecekle haşır neşir olduklarından hepsi birer mikrop yuvası olan ötekileri yemek zorunda kalmıyorlardı. At etinden yapılma pastırmalar, sucuklar, hormonlu sebze ve meyveler, mikrop saçan naylon paketlerdeki yağlar, peynirler... Bööö! Sözlerini etmek bile insanın midesini ağzına getiren bu yiyecekleri yutamadıkları için hastalıklardan yakalarını kurtarıveriyorlardı. Yeseler ya midelerine, bağırsaklarına sancılar girecek ya da hastanelik olacaklardı. Ama, gel de o sivri akıllılara anlat. "Onların tadına bakalım sonra ölsek de farketmez" deyip duruyorlar, sanki mezarlıklarda boş yer varmış ve de Mezarcı Mahmutlar onların yolunu gözlüyormuş gibi. Töbe töbe. İşçiler yetmezmiş gibi memurların da çeşitli protestolarda bulunmasına ne demeli? Yıllardır "Gık"ı çıkmayan bu "Baş sallayıp maaş alıcı" kitleye de ne oluyordu böyle. "Gök"lamak için onun başa geçmesini mi beklemişlerdi? Yıllardır önlerine ne konulursa kabullenen 09.00-17.00'cilerin aklını çelenler vardı elbet. Yoksa yıllardır kuzu kuzu duranlar neden birdenbire kurtlaşıversindi. Olay, işçi ve mumarlarla sınırlı kalsa iyidi. Emekliler, dullar, yetimler, esnaflar.. Belli bir kesimin dışındaki herkes "Acız" diye haykırıyor, boş tencerelerle yürüyordu. Bunların ağızlarına, tam "Açız" derken, birer tavuk butu sokturmayı, ellerindeki tencerelere de helikopterlerden domates, patates falan attırmayı düşündü ama, sonra vazgeçti. Böyle bir şey yaptığı taktirde muhalefet tefe koyabilir ve cümle aleme rezil olurdu. Oysa vatandaşlar seslerini kesmelerini sağlayabilecek şekilde →

ikna edebilirse zat-ı muhteremliği tehlikeye girmezdi. Öyle bir formül bulmalıydı ki hem onların sesi kesilsin, hem de kendi paçayı kurtarsın. Günlerce düşündü durdu. Ancak aklına dört dörtlük bir çözüm gelmiyordu. Zaten bu güne dek hiçbir zat-ı muhterem bunu başaramamıştı ve çoğu şapkasını alıp tüymüş ya da buna fırsat bulamadan başı açık şekilde Acele Posta Servisi ile öteki tarafa gönderilmişti. Ancak onun ne şapkasını alıp kaçmaya ne de darağacında saat sarkacı gibi sallanmaya niyeti vardı. Feryatları sona erdirecek ve başkanlık koltuğunda daha yıllarca oturacaktı. Bunu sağlayacak formülü bulduğu taktirde nice meslektaşına örnek olacak ve zatı-ı muhteremler tarihine ismini altın harflerle yazdıracaktı. Büyük olasılıkla "Dünyanın en muhterem zat-ı muhteremi" de ilan edilebilirdi. Günler günleri kovalıyor, ancak bir türlü aradığı çıkış yolunu bulamıyordu. Danışmanları da önlerine kağıt kalem, elleri sakaklarına düşünüp duruyor, ama, zat-ı muhteremlik giysilerii giyerken kilo almış olduğunu farketti. Hemen doktorunu çağırttı. Göbeğini ölçen doktor, "Aman tanrım, korkunç bir şey. Sayın zat-ı muhterem, maalesef göbeğiniz dört santim büyümüş" diyerek hemen önerisini söyledi: "Halk için kendinizi feda ettiğinizi gören biri olarak rejim yapmanızı önerip çok kıymetli zamanınızın bir bölümünü kilolarınızla uğraşmaya ayırmanıza gönlüm razı olmuyor. En iyisi size daha fazla kilo almanızı önleyecek ve tok kalmanızı sağlayacak ilaçlardan getirteyim. Onları yutunca pek bir şey yemediğiniz halde açlık hissetmiyeceksiniz." Sevincinden ne yapacağını şaşırmıştı. Doktoru şapur şupur öptü "Aman doktor, hemen o haplardan sekiz-on milyon adet getirtiver. Kaç para olduğu hiç mi hiç önemli değil."

Doktor şaşırmıştı:

- "Ama sayın zat-ı muhterem, size o kadar hap gerekmez ki."

- "Hepsini kendim için istemiyorum canım. Şu "Açız", "Açız" diye bağıran kendini bilmezler var ya."

- "Evet".

- "Onlara da yutturacağım ki açlık hissetmesinler. Son derece dürüst olduklarından yuttuklarında "Açız" diye bağırmayı kesecekler, ben de rahat bir nefes alabileceğim. Oh be! Dünya varmış."

Nurettin İGCİ

BİR SU HİKAYESİ

Şafakla birlikte girdik köye. It ulumaları ile karşılanışımız, hayırsız bir günün başladığının ilk işaretleriydi sanki. Bu devirde, hemde batıda, nereden kalmıştı böyle köy? Köpek taşlamak çok kolay. Yolda yürürken ayakların toprağa deymiyor çünkü. Sanki kamyonla dökmüşsün, sıvama taş dolu yollar. Hani elektriksiz, yolsuz köyümüz, kalmamıştı. (Babam öyle dedi).

Az sonra aradığımız kişiyi, köyün muhtarını bulduk. Söz vermişti, bize öyle keklik vurduracaktı ki, sormayın gitsin.

Evin sundurmasında içilen birer bardak bulanık çay, içimizi ısıtan ve hoşa giden tek şeydi. Bu arada muhtar, (sanki kırk yıllık oralıymışız gibi) "ne tarafta avlanmak istediğimizi" sorunca, bizim mığdeler biraz daha ekşidi. İlk kez gittiğimiz bu köy, onun değilde, sanki bizim köyümüzdü. Peşinden,savsaklayıcı kelamlar dökülmeye başladı muhtarın ağzından. "Bu ara hiçde keklik kalmadı ama... vs. vs.",anlaşıldı, sal:ışa gelmiştik.

Bize gösterilen "misafir bayırına" tırmanmadan önce, boş olan mataralarımızı dolduracağız. Evlerde çeşme yok, yani su yok. Köyün tek çeşmesi köy meydanında, suyuda iplik gibi akıyor.

Dört kişilik av ekibinde, yaşı en küçük ben olduğumdan, mataraları doldurma şerefi bana verilmişti.

Eski Türk filmlerinde gördüğümüz, Anadolu köylerindeki gürül gürül akan çeşme başlarında fingirdeşen kadınlar, kızlar geldi gözlerimin önüne. Buradaki kadın-kız, çoluk-çocuk ellerinde birer ikişer bidon, surat-

ları asık, saatlerce su kuyruğunda bekliyorlar. Yani su, 'aslanın ağzında'. Ben, "alın, mataralar burda, çeşme orada. Kendine güvenen babayiğit gider doldurur" deyince, bir önceki avdan mı, yoksa bir önceki yıldan mı kaldığı belirsiz, yarım matara su ile yola koyulduk.

Burası, 'yeşil' olarak bilinen Bursa'nın, harmancık kazasının bir köyü. Muhtar ile tanışmamız, ekimibizdeki il genel meclisi üyesi sayesinde olmuştu. Köyün su problemi var ya, muhtar bunun çözümü için her kurnazlığı düşünmüş. Vilayette tanıştığı Ali beyin av zaafını öğrendiğinde, hemen keklik avı senaryosunu yazıvermiş.

Neyse, gelelim bizim ava. Avdan geçtik, yerde bir tane karınca, böcek bile yok buralarda. Su olmayan yerde böcek, böcek olmayan yerde kuş ne gezer. Çok şükür bunu erken anladık. Diken gölgesine oturduk. İki lokma birşeyler yiy oruz. Av yemeği ne olur ki. Zeytin ekmek, kuru soğan. Tam bu arada, içimizde en yaşlı olan Mustafa amca bombayı patlattı. "Oğlum Ahmet, fazla yeme. Biliyorsun su yok" dedi. Mustafa amca haklıydı. Dört kişiyiz, yarım matara suyumuz var. Yediğimizde hep tuzlu şeyler. "Haklısın" dedim kendisine, "susuzluktan yanarız sonra." "Hayır" dedi, "onun için söylemedim."

Düşündüm, sebebini bir türlü bulamadım. Avda bile seccadesini sırt çantasında taşıyan, beş vakit namazını hiç aksatmıyan, yaşı bir hayli geçkin (bize göre) olan Mustafa amca, susuzluktan öğlen namazı abdestini de, teyemmümle almıştı oysa.

Yaşının tecrübesiyle, benim hala aynı olayı düşündüğümü, yıllarca beraber avlandıkları Şükrü abinin bile bunu çözemediğini anlamıştı. Merakımızı giderecek şu cümleler dökülüverdi hemen ağzından.

"Oğlum, 24 saat susuzluğa dayanırız. Gördün ki namazı da teyemmümle hallettim. Birazdan büyük abdestin gelecek, onu neyle halledeceksin?"

Ahmet ÖNEN

ÖYKÜCÜLER KOLLARI SIVAYIN

Bundan böyle **DIGIL** bir tam sayfasını mizah öykülerine ayırıyor. Bize öykülerinizi yollamak için hiç vakit kaybetmeyin... **Öykü başına 300 bin papel alacaksınız...** Haydi rasgele

DIGIL

en bi kral köy hikayeleri...
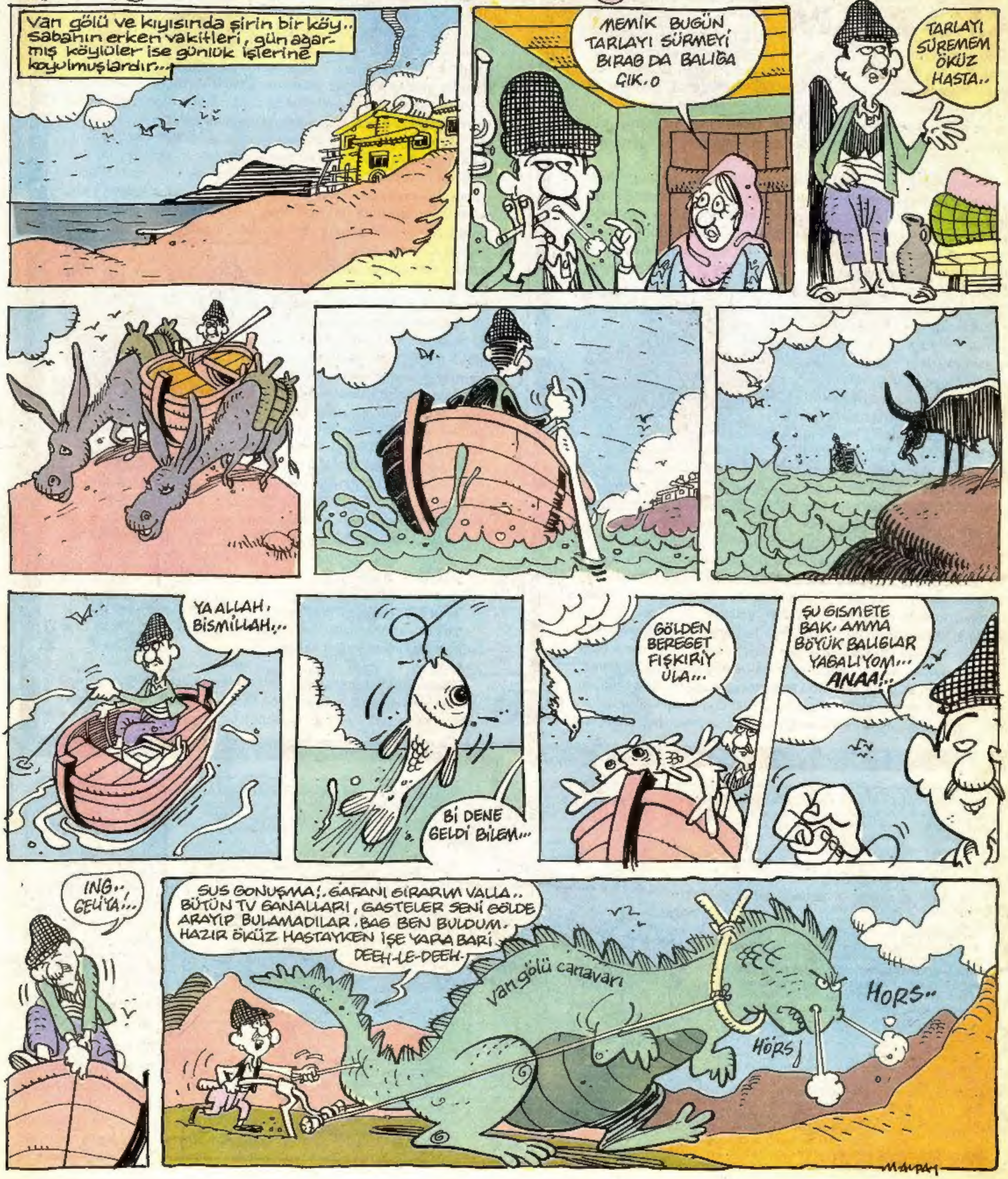
YAZAN-ÇİZEN: MURAT AKPAY